

TERMS OF SUBSCRIPTION	
n Advance per annum.....	4-00
n Advance per 6 months.....	2-00
In arrears per annum.....	6-00
In arrears per 6 months.....	3-00
Postage extra, R. 1 for Ceylon Rs. 1 for India and 5Europe.	
CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.	
under 12 lines...per line.....	16
above 12 lines...per line.....	10
One fourth of a column.....	3-00
Half a column.....	5-00
Three fourths of a column.....	7-00
One column.....	9-00

The Jaffna Catholic Guardian.

கத்தோலிக்குப் பாதுகாவலன்.

PUBLISHED EVERY SATURDAY MORNING.

"Disi Dominus custodierit civitatem frustra bigilat qui custodit eam."

கையொப்பவிகிதம்.....	ரூ. 4-00
ஹால் க-க்கு முற்பணம்.....	4-00
சு-மாசத்துக்கு முற்பணம்.....	2-00
ஹால்-க-க்கு பிற்பணம்.....	6-00
சு-மாசத்துக்கு பிற்பணம்.....	3-00
தபால்விலை { இலங்கைக்கு.....	1-00
{ இந்தியாவுக்கு.....	1-00
விளம்பர விகிதம்	
12 வரிக்குள் வரி-க-க்கு.....	16
12-க்குமேற்படிவ் வரி-க-க்கு	10
கால் கொலத்துக்கு (28 வரி.)	3-00
அரைக்கொலத்துக்கு.....	5-00
முக்காற் கொலத்துக்கு.....	7-00
ஒரு கொலத்துக்கு.....	40

VOL. XVII.

JAFFNA, SATURDAY JANUARY 16TH 1892

NO2

NOTICE.

CEYLON MAPS.

On a large scale, suiting our New Ceylon Tamil Geography, can be had at our Office. Price Rs. 3-00

Postage 22 Cents.

Apply to the Manager.

RELIGIOUS ARTICLES.

The following religious articles can be had in the Catholic Mission house, Jaffna:—

- Large Crucifixes for Churches etc.
 - Stations of the Cross.
 - Statues for Churches.
 - Large and small pictures.
 - Gilt-framed standing pictures.
 - Different kinds of Rosaries.
 - do do do Crosses.
 - do do do Medals.
 - do do do Scapulars.
 - Small Silver Crosses.
 - etc. etc. etc.
- Apply to Mr. B. M. LOPIAH.
Mission house Jaffna.

Telegraphic Summary

Chili Apologizes to the United States.—Jan. 5.—The Chilean Government has cabled the United States Government an ample apology for the attack made in this city some months ago on a party of sailors of the U. S. warship "Baltimore."

The famine in Russia.—Jan. 7.—The House of Representatives exempting the import of jute from duty.

The trouble at Persia.—Jan. 7.—No disturbances have occurred in Teheran since the palace troops fired on the people on Monday last. The troops however, continue to patrol the streets.

Death of the Khedive.—Jan. 7.—The Khedive died to-day from pneumonia following suddenly upon a slight attack of influenza.

The English press on the Khedive's death.—Jan. 8.—The papers are unanimous in deploring the death of the Khedive, and dwell upon his loyalty and good faith to England. The Times says that the death of Mohamed Tewik, precludes all thoughts of the evacuation of Egypt by Great Britain, as his son, Prince Abbas, is unable to stand alone without the risk of a dangerous reaction, and the expulsion of the British element. The presence of the British troops the Times adds will influence and assure the peaceful accession of Prince Abbas and the stability of his Government.

CHURCH NOTICE.

HOURS OF DIVINE SERVICE.

TO MORROW

AT THE CATHEDRAL.

Mass	5. 30. A. M.
"	7. A. M.
"	9. A. M.
Benediction	5. P. M.

A Collection is to be made to-morrow at the Cathedral for the redemption of captives.

Local & C.

His Lordship, who had been to Vadamarachi on a pastoral visit, has returned in good health on the 12th Instant.

The riot at Valvettiturai. While the Catholics of Valvettiturai were conducting His Lordship, the Bishop, in procession to their Church on the evening of Friday the 8th Inst, some of them were attacked on the road by the Sivites of the same place. The assailants were brought before the Police Magistrate and the cases is not yet over. The influential members of the Sivite community should try and induce those rough misguided people to let the Catholics alone. They ought to be made to understand that Catholics never interfere with Sivite religious festivals.

A NEW ROMAN CATHOLIC COLLEGE.

We extract the following from a Pastoral letter of His Grace the Archbishop of Colombo, about the foundation of a new College for the Roman Catholic community of Colombo:—

(1) The Christian Brothers will continue to impart to their pupils a thorough knowledge of English; to teach mathematics and all the other branches of the Government programme for Aided High English Schools, besides book-keeping, drawing short hand, and other subjects constituting a sound commercial training, in addition to the artistic accomplishments for which they are so justly famed.

(2) In the contemplated Collegiate section of St. Benedict's, under the direction of the Fathers Oblates of Mary Immaculate and with the cooperation of talented native teachers, such a literary and scientific training will be available as may fit the students for competitive examinations. It was simply premature at this early stage to enter into the minute details of the organization which the harmonious working of both branches of St. Benedict's Institute thus constituted will necessitate. We have laid down the broad lines of the plan and this is all that is now needed.

Catholics in Colombo need not be reminded of the circumstances which prevented our setting our hands sooner to the execution of this plan. The immediate necessities of the souls had to be provided for, and the formation of a Clergy had to be attended to before every thing else. Previous to our arrival in Colombo, the staff of missionaries in what forms today the Archdiocese of Colombo was 24, which was at once reduced by departures to 15. Our first duty was plainly to fill up the vacancies; and further, so to raise the number of our priests, that even in the remotest districts, the faithful might have the blessings of religion within tolerable reach. We had also to provide for the future recruiting of our Clergy by the establishment of an Ecclesiastical Seminary; it is only lately that the purchase of the premises on which St. Bernard's Seminary now stands, has placed that important institution on solid foundations. Meanwhile, within the last 8 years, we have procured 41 new missionaries, the majority of whom, well conversant with the vernacular languages, are now in the full exercise of the holy ministry. At the commencement of the present year, it is our happiness to find ourselves at the head of a thoroughly efficient body of 48 missionaries; and thus we are at last enabled to give a commencement of execution to our long cherished plans in connection with superior education.

In the furtherance of this object our first care was to secure the services of two Oblate missionaries fitted by their mental acquirements and their acquaintance with the country to undertake the organization of the proposed institution. We have, thanks be to God, found them in the Rev. Fathers C. H. Lytton and Th. Guglielmi, whose labours have made their names familiar to most Catholics in Ceylon.

The former belonged hitherto to the Jaffna Diocese, where the zeal and ability he displayed for 12 years in the work of superior education marked him as the right man in the right place. The Very Rev. Father General of the Congregation of the Oblates of Mary Immaculate, fully alive to our pressing wants and desirous to meet them as far as possible, gave his consent to the removal to Colombo of that gifted Father—a removal, how-

ever, which, we need not say, will be keenly felt in Jaffna where he is so justly popular; and which besides, we could not obtain without consenting to exchange for him one of our ablest and most prized missionaries, the Rev. Father L. B. Farbos.

Needless to enlarge here on the extent of the sacrifice which, in compliance with the wishes of our Father General, the Right Rev. Bishop of Jaffna has consented to make on our behalf. We all of Colombo, pastors and flock, feel deeply indebted to His Lordship for the boon, and we send him the cordial expression of our gratitude.

In the Rev. Father Lytton, to whose untiring exertions the present prosperity of St. Patrick's College in Jaffna is so largely due, we make an acquisition which is simply invaluable, and on which we base the firmest expectation of the final success of our enterprise; whilst in the Rev. Father Guglielmi, we have one whose literary attainments and sterling qualities are greatly enhanced by his thorough knowledge of the people and his acquaintance with the language of the country.

As soon as those Rev. Fathers shall have entered upon their charge, they will put themselves in communication with our leading Catholics here to consider the ways and means to carry out the grand work entrusted to their zeal, and they will likewise come to an agreement with the Rev. Brother Director on the details of the contemplated arrangement. But it must be distinctly understood that the new division shall not be opened until the necessary preparations, materials and others, are at least in a fair way of completion. C. Messenger.

Mr. C. Kanagasuriampillai.—I hear with great pleasure, that Mr. Kanagasuriampillai C. E. B. C. E. has been appointed as Superintendent of Tanks in the North Central Province on a salary of Rs. 3000 with allowances per annum to succeed Mr. A. D. Ranga Nathan who goes back to the Public Work Department as District Engineer. Mr. Kanagasuriampillai is a native of Point Pedro, son of Mr. Kandappa notary and nephew of Proctors Supramaniampillai and Kandappa and who was graduated in the Madras College of Engineers.—Cor.

MISCELLANEOUS

The Cat let out of the bag.—A Liberal paper of Milan, the *Perseveranza*, let the cat out of the bag in reference to the zeal of the Italian Government, against the Law of Guarantees. I told you already that they mean to use it as their French Brethren of the Craft use the Concordat. So the Milan Masonic paper says: "It would be very foolish for us to abrogate such a law, which gives the Papacy no offensive weapon against us, and takes away from us none that we may feel inclined to use against it." This is why the Marquis of Rudini said in his Milan speech that the law would be respected: it serves the Italian policy best to do so. Another motive for di Rudini to say so was that his German friend hinted to him the advisability of making some declaration that might pacify public opinion, after the excitement of the Pantheon incident. But his declarations at Milan are not sufficient to re-assure Catholic consciences, and make us feel secure of the peace of the Holy Father; for the bitterest hostility continues to be displayed by our Government against the Church. They are now going to refuse validity to any marriage a purely civil contract. No priest shall be allowed to bless a married couple before the marriage ceremony has taken place before State official. This laicisation of marriage, diminishes the respect of the people for this great Sacrament, and leads to a multiplicity of divorces. Our Masons know it, but, far from dreading such a result, they wish to

encompass it, for it means for them so many souls snatched away from the Communion of the Church.

Japan. The Bull establishing the hierarchy in Japan has been issued. There is to be a Metropolitan at Tokio, with suffragan Bishops at Nangasaki, Hakodade, and Osaka. Mgr. Osof is named first Archbishop of Tokio; Mgr. Cousin, first Bishop of Nangasaki; Mgr. Midon, Bishop of Osaka; and Mgr. Berlioz, Bishop of Hakodade. All four prelates were already Vicars-Apostolic in Japan, and all four were once students of the famous Paris Seminary of Foreign Missions in the Rue du Bec.

Reverence for the Divine Majesty.—This reverence, which is called by its proper name adoration, appears to us as a feeling so fundamental in the human heart that it constitutes, together with the divine love, the reason of our very existence. God created man, in order to be honored, loved and served by this master-piece of creation who was alone able in this visible world to render the service which is due to the author of all things. The prince of the ancient philosophers had already shown himself in this point the faithful interpreter of reason and the common sense of mankind, when he included in his definition of man, the idea "religious" that is, the capacity and the duty to worship the Divine Majesty. To be wanting in reverence for God is therefore to deny a quality of man, "this is," says Joseph de Maistre, "to lower oneself to the brute and even to the atheist.—C. Watchman.

Retreat versus Revival.—And now let me contrast the Retreat which I have just described with a Revival meeting. We know the latter form of exciting religious fervour is common among certain sections of the Evangelical or Low Church Protestants, the Methodists for instance, and notably in these days among the Salvationists. How is this sort of meeting conducted? How is fervour infused into the arid heart of the poor Protestant? Alas! it is frenzy not fervour that is evoked at a revival meeting of Protestants. The reality of the spiritual life is unknown to them, as the reality of the Sacramental system is unknown. And their religious enthusiasm is consequently worked upon by frenzied petitions to a Deity who is supposed, in some abstract manner, to be present at the scene. The shouts, the claps, the boisterous choruses, the loud Hallelujahs, the huzzas, the rhapsodies of song, the echoes of which drag the soul down to the level of earth—the boom of the big drum, and the shrill trumpet-blasts, all combine to make a revival meeting a hideous night-mare. No wonder that so many giddy souls carried away by this frenzy plunge themselves into the embraces of unreasonable and unlovable sects, in which Protestantism abounds. Look at the picture of a Retreat on the other hand. How calm, how dignified, how decorous, how all-absorbed in contemplation? What individual self-abasement is to be met with there what humility, what piety, what devotion, what humble adoration! Look at the fruits of a retreat—the almost imperceptible change of life the restraints, the mortifications, the love of prayer and of the Sacraments, the fear of sin, the attention to trifles, since trifles go to form perfection, which is no trifle; all these, and many more. What happy fruits! What blessed stepping—stones on the road to Heaven! Look on this picture and on that, and say, gentle reader—were we not happy in our retreat?

A Modern Philosopher. taking the motion of the earth on its axis at seventeen miles a second, says that if you take off your hat in the street to a friend you go seventeen miles battered without noticing cold.—*Indo-European Correspondence.*

Good Books. Fifty good volumes that could be procured for fifty dollars, would be of more benefit to a family than a piano costing five hundred. They would be more ornamental than a ice-a-brac or pottery. They would be more profitable than money in bank. A home without books is like a house without windows. Get books.—*Catholic Review.*

Cardinal Moran delivered the annual address at St. John's College Commemoration, Sydney, some time since in presence of their Excellencies Lord and Lady Jersey. The great Cardinal drew a historical contrast between Charlemagne and Napoleon.

Charlemagne saw that in the Christian Church was to be found the one principle of true culture for the nations under his sway. Hence his eagerness to found schools and monastic establishments. Napoleon retained through life, and evidenced in death, marks of the indelible influence of the Catholic faith in which he had been baptized.

He could never hear the sound of a distant Angelus bell as he himself tells us, without feeling the deepest emotion. At every crisis on the battle-field, whether of danger or good fortune, he never failed to make the sign of the cross. As death approached he held the crucifix to his breast, and in his last testament he wrote, "I die in the apostolic and Roman religion, in the bosom of which I was born." *The Universe.*

பொதுவர்த்தமானம்

Weather.—காலநிலை.—இவ்வாரத்திலே மழையிலலை. பனிமிகுதி, பனிக்கடுத்த கிணரிசுரு பிழிவிலை.

Our Bishop.—நம்முடையமேற்பிராணியாண்டவர்.—பரித்தித்தனை வல்லுவெட்டித் துறைகளிலுள்ள கிறிஸ்துவர்களை விசேஷப்படுத்திய போயிருந்த நம்முடைய மேற்பிராணியாண்டவர் சென்றவெட்டிய கிறிஸ்தவம் தம்முடைய மேற்பிராணியாண்டவர் வந்து சேர்ந்தனர்.

A Collection.—பணத்தண்டல்.—நாளைத் தினமாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை ஆசைஞ்சுக்குப்பின் ஆசைக்காயிலிலே பூபிரிக்காவிலுள்ள அடிமைகளின் கிறிஸ்தவப் பணத்தண்டல் செய்யப்படும்.

Fever.—காய்ச்சல்.—ஊரெங்கும் காய்ச்சல் பரந்து மனுஷரை வாட்டிவிட்டது. இன்புலுஎன்சா என்னும் காய்ச்சலுடைய இடைபிடிக்கைய நெருப்புக்காய்ச்சலும் உலாவகின்றது. காய்ச்சலோடே வயிற்று வந்த கட்டிச் சணக்கி வந்துகின்றது.

Catholics and Sivities of Valvetty.—வல்லுவெட்டித்தனைச் சைவரும் கத்தோலிகளும்.—கிலாட்களின்முன்னே மேற்பிராணியாண்டவரின் வல்லுவெட்டித்தனையுள்ள கத்தோலிக்கரும் சைவரும் தமக்குள்ளே சுருட்டிப்படுத்தினால் அரசாட்சியார் இடைப்பட்டவெண்டுவந்ததெனவதிகின்றேம். தேசவழமைப்படி வரிசைவாச்சியங்கள் அந்தத்தச்சாதிருக்குரிய வேறுபாடுடையதன்றிச் சமயத்துக்குரியதன்று என்றகொள்ளுகிறார்கள். தமிழாட்டில் வழங்கும் வழக்கிலே கிறிஸ்தவர்களும் சைவரும் ஒருசொருமனுஷராயிருப்பதில் அவர்களுக்கும் ஒன்றேபிரித்தகொள்கிறது தமதுசாதிக்காய்க்கிதாழ்ச்சியாகுமென்பதை யோசித்தோர்களில்லை. யாழ்ப்பாணத்திலும் பிரெஸிடென்சியும் அவர்களுக்கத்தோலிக்கர்கள் தனித்தனிவாச்சியங்களைப் பாலித்தவருவதைக்கண்டிருந்தும் தம்சாதிபாரும தம்மினத்தாருமாகியவர்களை மாத்திரம் தடுக்க முயல்தல் அடாத்தும் அறிவின்மையுமேயன்றி வேறன்று. தடியாலாட்டத் தண்ணீர் பிரித்து மறுபடியென்றவது போல ஒருமனுஷராகிய அவர்களுக்கும் பிரித்திசைத்தெரியாது மறுபடியும் ஒருமனப்பட்டு முன்போலச் சமாதானமாய்வாழ்வார்களென்றுகம்புகின்றேம்.

A deputation about Father Lytton.—விற்பன் சுவாமியாரில் காட்டிய அனுதாப சிந்தை.—சென்ற செவ்வாய்க்கிழமை சாயந்தரம் அப்புக்காத்து நகரலிங்கம் அப்புக்காத்து அழகர்க்கோன் கோப்பியம் அ. மயிலவாகனம், பிரக்கிளியார் காகிப்பிள்ளை, எம்.அயினியபிள்ளை எம்.எம்.காட்டெயிங்கன், பிரக்கிளியாரிளையுள்ள செம்பேர்க்குமெயிலேயுள்ள இராசசகாரியர் சென்று மேற்பிராணியாண்டவரைக் கண்டு விற்பன்சுவாமியாரை மாற்றியதை யிட்டுத் தமக்குள்ள மனவிசைந்ததை தெரிவித்து அவரை யாழ்ப்பாணத்திலேயே யிருக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதற்கு மேற்பிராணியாண்டவர் அவர்களுக்குப் போலவே தமக்கும்பெரிய மனவிசை மென்றும், அதிசிரேஷ்டருடைய கட்டினைய மாற்றுவதில் தல் கட்டாதென்றும் சொன்னார். அதற்கு அவர்கள் அதிசிரேஷ்டருடைய கட்டினைய மாற்றுவதில் கட்டாததனால் அவர்கள் தம்முடைய கட்டினையிலே சைவரும், புரோட்டெஸ்தாந்தரும், மகமதியருமாகிய நமக்கு வருவதில் மனவிசைந்ததை அவருக்குத் தெரிவித்துப் போடவேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

The American Mission in Jaffna.—அமெரிக்கன் மிஷன்.—யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அமெரிக்கன் மிஷன்சபையாரின்தொகை கருக்க என் உதயதாரகை கூறுகின்றது.

New year Honors.—புதுவருடமகிமைப்பட்டம்.—எந்தேனினி ஜெனரலாகியகிறிஸ்தவருக்கு நயற்பட்டமும், சட்டநிருபரை சபைச் சனப்பிரதி கிறியாய் டக்ளர் அந்தோனீஸ் என்பவருக்கு சி. எம். டி. பட்டமும் இராணியாலே கொடுக்கப்பட்டன.

Death of a nun at Colombo.—ஒரு கன்னியாஸ்திரியின் மரணம்.—கொழும்பிலிருந்தும் நன்மேய்ப்பின் கன்னியாஸ்திரியர் கம் மட்டிலே இவ்விலை கல்பித் துவந்த மேரி என்னும் கன்னியாஸ்திரியர் அம்மரன் வருஷப்பிறப்பன்று காலஞ் சென்றது.

என்றன ரென்பதை யறிந்து விசைப்பட்டேம். இவர் கருகும் ஹு பிறந்தவர். கருகும் ஹு இலங்கைக்கு வந்து சென்ற ஆறுவருடங்களிலே அதிக பிரயாசையுடன் வேலை செய்து வந்தனர். மரணத்தின் காரணம் காய்ச்சல். R. I. P.

இலங்காபுதினம்.

FORM OUR OWN CORRESPONDENT

Ourself.—நாம்.—நாம்சென்ற ஒன்பதாங்கி பிரகடனம் பண்ணப்பட்ட பத்திரிகையில் பத்திராதிருக்கும் பத்திரிகையின் கையொப்பக்காரருக்கும் பத்திரிகையை வாசிப்போர்க்கும் நமது வந்ததைச் சொல்லி நாம்வழமை யாமெழுதும் இலங்காபுதினங்களை மெருகிணையாததால்மன்னிப்புக்கேட்டுகிற ஈழேழம் வருடவந்தனாரு சொல்லுகின்றேம்.

Governor and suite.—தேசாதிபதியவர்களும் பரிவாரமும்.—இவர்கள் வருகிற சித்திரமரசம் வரையில் கண்டித்துவரலி முதலான விடங்களில் வசித்துத் திரும்புகார்களாம்.

The Honble the Colonial secretary.—கொலோனியல் சக்தித்தொர்.—இவர் இங்கிலாந்திலே இங்கிலாந்து செல்வாரென நாமிகிறார்.

The Honble Auditor General.—சங்கணக்கிதகாரத்தலைமை.—காலஞ்சென்ற சேர் யோன் டிச்சன் துறையுடைய இடத்தில் சிங்கப்பூர் பகுதிக்குக் கொலோனியல்சக்தித்தொர்யப்போவாராம்.

Sir Samuel Grenier.—சேர் சாமுவேல் கிறினியர்.—இலங்கையில் வடமாகாணத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து வந்த இலங்கையிலே கல்வியைக் கற்றுத் தேர்ச்சி யடைந்து அப்புக்காத்து என்னும் நியாயதாரதாரப் பரிசுசையில் சித்தியடைந்து அப்பட்டத்தை யும் பெற்று கசரசபையின் சக்தித்தொர்ய சிலசாலமிருந்து பின் அப்புக்காத்து வேலையப் பார்த்து இங்கிலாந்து சென்று பெரிஸ்டர் பட்டத்தைப் பெற்றுத் திரும்பிவந்து நியாயதாரதாரத்தலைமையென்று சொல்லப்படும் எந்தேனெனன்ற வேலையப்பார்த்துச் சென்றவருடத்தில் இங்கிலாந்து சென்று இவ்வருடமுதலே அல்லித்தத்தில் தங்கியிருக்கும்போது சேர் என்னும் நயற்பட்டத்தைக் கொடுக்க எங்கள் இராணி நாயகியார் சித்தமாண்டு.

இவருக்கு இப்பட்டத்திலுட்பட்டதம கசரத்தோஷ மெனக் கொழும்பு நியாயப் பிரமாணிகள் தந்தபெயிருக்கின்றனர்.

Mr Advocate Wendt.—மெஸ்.அபுபுக்காத்து வெந்த்.—இவரித்தமாதம் எவ்வாறுபார்க்குப் பயனமாண்டு. திரும்பி இத்தமாதம் கருவ. வந்துசேருவார். **New Regiment.**—புதியபட்டாளம்.—இத்தமாதம் நாலாந்தித்தி உவார் உலிசாயர் பட்டாளத்தார் வந்துசேர்ந்தனர். முன்னிருந்த பட்டாளத்தாருமுன்னே பயனமாயினர்.

Post Master General.—தவால்சக்தோர்த்தலைமை.—இவ்வருகிற பங்குனிமீ கருவ முதல் முன்றாமாச்சியில் இங்கிலாந்து செல்கின்றார். இவரிடத்தை மெஸ் வேன் என்பவர் பாரமரிப்பாராம். முன்றாமாச்சித்துக்கு மேற்பட்ட லீவுகேட்பாரேல் மெஸ் வயானல் லீ யென்பவர் அரைச்சம்பழத்தி லயிட்டிக்காய் கியமன்படுவாராம்.

Municipal Magistrate.—கசரசபையின் பொலிசமஸ்திரித்து—முன்சிலகாலத்துக்கு பரித்தித்தனையில் பொலிசமஸ்திரித்தாயிருந்தவரும் தற்போது மேன்மாகாண டிப்பியுற்றிப்பிசுக்காலாயிருப்பவருமாகிய மெஸ் எஸ். டிப்பிரப்கு என்பவர் கொழும்பு கசரசபையின் பொலிச நீதவானாய் கியமனமாய் வேலையையேற்றுப் பார்த்துவருகின்றனர்.

The Colombo Jubilee.—கொழும்புஜubilay.—இவ்வாற்றின் நிலை சவுக்கியத்துக்குக் குறைவைக்கொடுக்கின்றதெனவும் அவ்வாற்றைச் சக்தமாதத்தொடுமெனவும் கசரசபையார் முயற்பிட்டும் முயற்சிப்படுத்தியும் இன்னும்முடியவில்லை.

அதற்குச் சேரனைஞ்ஞு குத்திரம் வைக்கப்பட்ட புகைபோட்டும் சேற்றைப்போடுவதற்கேர்த்து தண்டத்தோனியும் இன்னுஞ்சிலசாமன்களும் இங்கிலாந்தாலேபிசுக்கத் தீர்மானித்து எழுதியிருக்கின்றார்கள். கசரத்தக்காப்பாற்றுவதற்கு வைத்தியபகுதியாரும் கசரசபையர் கசரத்தவர்களும் மிகுதவனமாய் இருக்கிறார்கள்.

The Jaffna Markets Ordinance.—யாழ்ப்பாணச் சந்தைக் கட்டளைச்சட்டம்.—இச்சட்டமானது பல திருத்தங்கள் மாற்றங்களுடனே சட்டநிருபரைசபையில் அரங்கே நியாயிற்று, பருவத்தையேறிய வி

ரும்புவார்க ளாகையால் அதன்பொழிப்பை யிதனடியிலே தருகின்றோம்.

1—இது கருக. மஹு யாழ்ப்பாணச் சந்தைக்கட்டளைச்சட்டம் எனப்பெயர்பெறும்.

2—இந்தச்சட்டத்தின்படி சந்தையாவது சாமான்கள் ஆடுமாடுகள் கொள்வனவு விற்பனவுக்காகக் கூடுமிடம், பிரசித்தசந்தையாவது பொது இடங்களிலே வைக்கப்படுகின்றன.

தனிச்சந்தையாவது ஒருவருக்குரிய காணிகளிலே வைக்கப்படுகின்றன.

3—இச்சட்டம் நடைபெறத்தொடங்கிய பின் வடமாகாணத்திலுள்ள சந்தைகளெல்லாம் டிஸ்திரிக்ட் கொம்மிற்றியினைக்கு வைக்கப்படும்.

4—(1) ஒவ்வொரு பிரசித்த சந்தைகளிலேயும் காய் கணி கிழங்கு கீரை மச்சம்முதலிய தீன்பதங்கள் வைத்துவிடப்பதற்கு காலத்துக்குக்காலம் வெளியான ஒரு இடம் கொம்மிற்றியாரால் நியமிக்கப்படும். அதிலிருந்து வியாபாரம் நடத்துகிறவர்கள் பொருளாயாவது பணமாயாவது வரியேனும் வேறியாதேறு மிறக்கவேண்டியதில்லை.

2 குறிக்கப்பட்டவெளியிலே ஒருவர் ஓரிடத்தை இரண்டு மூன்று சந்தை முறைக்குத் தனக்கென ஆட்சிப்படுத்தவும் ஒருருபச்செலவுக்கு மேற்பட்டசெலவில் கொட்டில் குழுவாவது கட்டடமாவது போடவும்பாது. அதிலே கொட்டில்முடியக் கட்டடம்போடுகின்ற வியாபாரி போட்ட அன்று சமயந்தரம் ஒன்பதமணிக்குமுன் அதனைப் பிரித்துப்போடவேண்டியது. அப்படி அதனைப் பிரியாதுவிட்டால் சந்தைக்காரருடைய கொம்மிற்றியாராலே அதிகாரப்பெற்று எவராவது அவைகளைப் பிரித்துவிடும்.

5—(1) கொம்மிற்றியாரிடத்திலே லைசென்ஸ்பெறும் தனிச்சந்தை வைக்கப்படாது.

(2) கொம்மிற்றி தனக்குச்சரியெனக் காணும் கிறித்தன்களுடனே லைசென்ஸ்கொடுக்கலாம் அல்லது இத்தால் கட்டடத்தால் சந்தைக்குத் தக்கதல்லாதவாயிருந்தால் அல்லது அயலருக்குச் சோலியைக் கொடுப்பதாயிருந்தால் லைசென்ஸ்கொடாது மறுத்துவிடலாம். அது கொம்மிற்றியாருடைய இஷ்டம்.

(3) லைசென்ஸ் இல்லையெனக் கொம்மிற்றியாருமுத்தால் உடனே அதனை நியாயத்துடன் கேட்டவருக்கும் தேசாதிபதிக்கும் அறிவிக்கவேண்டியது. மறுப்பு பற்றாக்கள் பெற்று எழுந்தாருக்குள்ளே தேசாதிபதிக்கு அப்பல் எழுதிக்கொள்ளலாம். தேசாதிபதியின் தீர்மானமே கடைசியுடையிருக்கும்.

6— கொம்மிற்றியார் பின்வரும் விதயங்களைக்குறித்து ஒருங்குச்சட்டங்கள் செய்துகொள்ளலாம்.

(1) சகலசந்தைகளின் திருத்தங்கள் சுத்தங்களுக்கு.

(2) கட்டடங்களைப் பாவிப்பவரிடத்திலே வரியறிவிவதற்கும் அவர்களுக்கு உத்தரவுகொடுப்பதற்கும்.

(3) கட்டடங்களுக்குப்புறத்தே இலுமாக விடப்பட்டிருக்கும்படித்தே நீக்கிமற்ற இடங்களிலே சந்தைகூடுகிறவர்களிடம் வரியறிவிதற்கும் (இதில் அறவிடவரி அகிலத்ததைத் துப்பரவான் நிலைபாத்திலே வைத்திருப்பதற்குச் செல்லுஞ்செலவில் மேற்படப்பாது)

(4) தனிச்சந்தை வைப்போரிடத்திலே வருவாய்தம் லைசென்ஸ் பெறுவதில் ஒருபாவுக்கு மேற்படாத சலார்வாங்கவும்.

(5) தனிச்சந்தைகளை மேற்பார்வை பார்த்துவரும்.

(6) மச்சம் மாயிசம் சந்தைகளிலே வைத்து விற்பதற்கான இடங்கள் நியமிக்கவும், மச்சம் மாயிசம் காய்கனிகளுக்கான இடங்களுக்குறிக்கவும்.

(7) மச்சம் மாயிசம் காய்கனிகளைத்து பிரசித்தசந்தையாவது தனிச் சந்தையாவது வைத்துவிடப்பதைத் தடுக்க நியாய முன்டாணல் தடுக்கவும்.

(8) சனகத்தின்நிலித்தம் பிரசித்த அல்லது தனித்தசந்தைகளைத் தடுக்கவேண்டியிருந்தால் தடுக்கவும்.

(9) சந்தைக்காரர் காவற்காரர் முதலியோர் தம்கடமைகளைச் சரிவர நிறைவேற்றிவரச் செய்யவும்.

(10) எல்லாச்சந்தைகளும் ஒழுங்காய் நடைபெறவும் சந்தைநிலமும் அதனைக்குடிவுள்ள தெருக்களும் சுத்தமாயிருக்கவும்.

ஒழுங்குச்சட்டங்கள் செய்துகொள்ளலாம். இவைகள் தேசாதிபதியாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டபின்னர் கசரப் பத்திரிகையிலே விளம்பரஞ்செய்யப்படும்.

7—எல்லா சித்தலைகளும் ஒழுங்குச் சட்டங்களைக் கையேற்கவேண்டும். எல்லாத்தலைக்காரரும் பொலிசுத்தியோகத்தை இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலே உதவியெய்யவேண்டும்.

8—ஒழுங்குச்சட்டங்களை கீழ்க்குறந்த

த்துக்குப்பத்து ரூபாவுக்கு மேற்படாததெனவும் விதிக்கப்படும். மீண்டும்குற்றத்தை யெய்யச் செய்தால் அக்குற்றஞ்செய்யப்படும் நாளொன்றுக்கு ஐந்துரூபாய்தீதமாகப் பணத்தெனவும் விதிக்கப்படும்.

9—ஒழுங்குச்சட்டங்களையும் அவைகளை மீறிநடத்தார்க்குக் கிடைத் தெண்டனை யையுங் காட்டித்தமிழிலும் இங்கிலிஷிலும் எழுதிக்கையிலே ஒட்டிச் சந்தைகளிலே தெரியக்கூடிய இடத்திலே தூக்கிவிடவேண்டியது.

10—கொம்மிற்றியார் தேசாதிபதியுடைய உத்தரவுடன் பிரசித்த அல்லது தனிச்சந்தைகளை நிறுத்தலாம் அல்லது மறுபடி கட்டிடப்பெய்யலாம் அல்லதுபுதிய சந்தையாக்கலாம்.

(2) சந்தைகள் நிறுத்தப்பட்டால் மறுபடியிடுகிறபின்னர் இவைகளைத் தமிழிலும் இங்கிலிஷிலும் எழுதிப்பிரசித்த இடத்திலேவைக்கவேண்டியது.

11—தனிச்சட்ட இடத்திலே மறுபடி கூடுகிறவர்களுக்கு இருபது ரூபாவுக்கு மேற்படாத பணத்தெண்டமாவது ஊழியத்தொடர்பினும் ஊழியமில்லாமலாயினும் ஒருமசத்துக்கு மேற்படாத மதியலாயினும் விதிக்கப்படும்.

12—இந்தச்சட்டத்தின்பின் சந்தைக்கட்டடங்களுள்ளே உத்தரவிலாமல் ஒருவரு மிருக்கப்படாது. இருந்தால் பொலிசுக்கோடு விதிக்கும்பணத்தெண்டமாவது குள்ளாவார்.

13—வெடிக்கருவிகள் அபின் கள்ளுச்சாராயம், நஞ்சுமுதலிய பொருட்களைச்சந்தைகளில் வைத்துவிற்றல் பொலிசுக்கோட்டின் பணத் தெண்டத்துக்குள்ளாவார்கள்.

14—சந்தைகளிலே இலுமாக விடப்படுதரையை நீக்கிமறவைகளைக் கொம்மிற்றியார் தேசாதிபதியுடைய உத்தரவுடன் விற்ற விலாம் அல்லது குத்தகைக்குக் கொடுக்கலாம்.

15—சந்தைகளாலே வரும் அபி சந்தைப் பணமென்றுசொல்லப்படும் வரும்பின்சந்தைகளுக்காகவே செலவிடப்படும்.

16—சந்தைகளின்வாருசெலவுகளைக்கருகன் ஆறுமசத்துக்கொடுமுறை தென்பத்திரிகையிலே விளம்பரஞ்செய்யப்படும்.

17—கொம்மிற்றியாரிலே வரும்படிக்கு கொள்ளலாம் கொம்மிற்றித்தலைவரிடே வைக்கவேண்டியது. அதனல்லவருஞ் செலவுகளைல்லவரு சந்தைப்பணத்திலிருந்தே செலவிடவேண்டியது.

18—தேசாதிபதியிலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட நடைபெறு வரும் சந்தை ஒழுங்குச்சட்டங்கள் அடுத்தவரும் சட்டநிருபரைச்சபைக்கூடிய ஒருமசத்துக்குள்ளே சபையார்முன்வைக்கப்படும். அவர்களை அந்கேரித்தாரசரி அக்கேரியாலிட்லால் சபையில் வைத்தாட்டோட்டு இரண்டுமொசகளின்பின் அவ்வொழுங்குச் சட்டங்கள் பெறுமதியில்லாதனவாகும்.

The Khedive's death.—கெடிவ் அரசர் மரணம்.—எகிப்துதேசத்தின் கெடிவ் அரசர் காலஞ்சென்றார். அவருக்கு மருந்துசெய்த வைத்தியருடைய யோசனைக்குறையும் காரணமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

—ஈயியாழ்க்கிலே ஒருவர் துறப்புவன் பந்தையப்பிடித்து நீர்மேலே கரு மைல் நடந்தாராம். காலிலே காற்றடைக்கப்பட்ட மரச்சப்பாத்த தனித்திருந்தார். அது ஐந்தடி நீளமும் ஒருஅடி அகலமுமானது.

—சீனுவின் சேனைகளிலே யுள்ள மொத்தமான யுத்தவீரர் கருவச்சம்பேராம்.

காபுல் மனிதரின் காத்திரமும் போசனமும்— கிலாபதர்களுக்குமுள்ள காபுலிலிருந்து கருபா டுலாவ்த்தார் ஒருவர் வந்தார். அவர் தன்னுடைய சர்க்குக்களைக் கொச்சிக்கண்பிவிட்டு இச்செனனைகரைச் சுற்றிப்பார்க்க இவ்விடம் இருந்தார். அவருடைய வயது 22. உயரம் 4டி 8. இவருக்கு ஒருவேளை சாப்பாட்டுக்கு ஒரு முட்டி ஆட்டுக்கடாயும் அரைபடி அரிசியும் காற்படி பருப்பும் அதனோடு பலாக்காய்க் கறிகளும் சமைத்து வைக்க அவை முழுதும் அவருக்கு ஒருவேளைக்குச் சரியாயிருந்ததாம். இவ்வாறு மூன்றுமேற்பிரமரி மாரினைத் துறந்திருக்கடாயும் மேற்பிரதார்த்தங்களும் அவருக்கு வேண்டியதென்று அவ்வசனமிடவாய் சொல்லுகிறார். இவ்வே யோக்கியவையுதாவது சாதாரணமான ஒரு மனிதனே இவ்வாறுக்கு யுத்தகளைத்துக் ருபயோகமாக்கப்பெறுகின்றெனக்கும் ஓர் வீரன் எவ்வளவு காத்திரமுடையவனும் ஒருவேளைப் போசனத்துக்கு எவ்வளவு வஸ்துக்கள்பொருக்கிறவனாகவும் இருக்கலாம்.

கடிபுத த்தரம்.
திரிகோணமலைக்கடியும் பித்திவந்தமை யால் மறுமுறை உரும். (சுப.ப.)

THE

Jaffna Catholic Guardian

JANUARY 16TH

OUR HINDU CONTEMPORARIES AND OURSELVES.

We are sorry to see that the English Editor of the "Hindu Organ" has taken for himself some of our remarks that were intended only for the Tamil Editor of the same paper and the "Great Sabai" that is supposed to be responsible for all the articles that are published in the columns of the "Organ". In our remarks we pointed to the difference that exists between the English and Tamil columns of the "Hindu Organ" and we added that the articles and correspondences inserted in the Tamil columns cast a slur also on the English part of the same paper. We have never insisted on the Hindus saying nothing against Christianity; and we never expected to find in their Organ any statements in favour of the Christian Religion. But we charitably remarked that a few articles and correspondences against Christianity which appeared recently in the Tamil columns of the "Hindu Organ" were unworthy of the community represented by the paper in question. When the authors of these worthless productions were refuted by some Christian writers, instead of attempting to answer their adversaries, they either shifted the ground, or not sound arguments with insults or impertinent questions. We meant in our remarks that such a mode of defending the Hindu Religion cannot do it much good. We confess, of course, that when these "misguided zealots" made use of abusive language, they were paid back in their own coin, and that their adversaries told them in plain language that an insult and an impertinent question are not an argument and that a nonsense is a nonsense. But we emphatically deny that we have ever allowed "blasphemous attacks" against the Hindus in the columns of our paper. We have never attacked them, unless we have been provoked to do so either directly or indirectly; and our remarks and strictures on articles or correspondences on religious matters that we came across in the columns of the "Hindu Organ", were prompted not by "ill-feeling or prejudice", but by a sincere desire of enlightening them. Some time back, appeared in the "Hindu Organ", a correspondence, headed "Idol-worship" stating that the "Idols" which the Hindus are alleged to worship are not objects of worship, but are only symbolical of the deity. We thought it right to contradict such a statement, because we well knew that such was not the belief of the majority of the Hindus, but of some Hindus only educated in Christian Colleges or schools, who were desirous of expunging from Hinduism superstitious and idolatrous practices. The fact that we quoted in our articles a few passages from Monnier Williams does not prove that we approve of all the religious opinions of this Eminent orientalist, and that we are in contradiction with ourselves, when we do not agree with him. From the fact that we have often been commenting on Hinduism, the English Editor of the "Hindu Organ" wrongly infers that we cannot "esteem" any body who calls himself a Hindu. We can draw the line between the religious and political opinions of a man, and the endearing natural qualities that may induce us to esteem and love him. The Roman Catholic Missionaries have always been on friendly terms with the Hindus and have treated them with kindness. They have, it is true, often unfolded the absurd tenets contained in their creed, but they have never shown them any ill-feeling or hatred. The Roman Catholic Missionaries hate error, but like their Divine Master, they love all men and are ever ready to enlighten those who are seated in the shadow of death.

We are glad to learn that the English Editor of the Hindu Organ has been "pained at heart to see that some Hindus have made it the object of their life to revile Christianity, and that he has no sympathy with them. We hope that C. V. and other correspondents in the Tamil columns of the Organ" will take the friendly advice he gives them.

THE REV. FR. C. H. LYTTON O. M. I.

A wide spread feeling of regret has manifested itself here since it became known that the Rev. Fr. Lytton was, by order of the Most Reverend the Superior General of the Congregation of the Oblates, transferred to the Archdiocese of Colombo to start there a Catholic College for Higher Studies.

The Rev. Fr. Lytton has spent a goodly portion of his life in Jaffna diocese. At first as Missionary and later on as Professor in St. Patrick's, he has been about seventeen years among us. The present state of St. Patrick's, now generally admitted to be the best College in the North, is due chiefly to him. It will be a source of encouragement and consolation to him, while meeting the difficulties that may perchance be in the way of the new work awaiting him in Colombo, to know that he has left the Catholic College of Jaffna in a position to hold the rank it has attained. Still his departure will be keenly felt. In him, the Principal loses much kindly help and advice and the teachers and pupils a guide and father in whom they were happy to trust.

Few could have done so well as the Rev. Fr. Lytton in his capacity of Director of the Confraternity of the Sacred Heart and President of the Jaffna Catholic Library.

But outside the sphere of what may perhaps be styled his official duties, Fr. Lytton's usefulness has made itself felt and appreciated. His efforts in the cause of the Railway extension to Jaffna only brought out for a period his sterling qualities.

With Fr. Lytton at the head of Higher Catholic Education in Colombo, there is hardly a doubt that, ere long, the Catholics of the Archdiocese will possess a College where the secular studies, going hand in hand with the study of their holy Religion, will be second to none in Ceylon. We wish Fr. Lytton a hearty God-speed in the work which Providence has designed him to carry on.

POLITICAL SUMMARY.

England, Turkey and Egypt. Regarding the reported desire of the Sultan to conclude an arrangement with Great Britain on the Egyptian question, it is understood that no negotiations are actually proceeding between England and Turkey.

England and the Vatican. Lord Salisbury has written a letter in which he denies that negotiations are being carried on between Great Britain and the Vatican regarding the Egyptian hierarchy.

The Attempt to blow up Dublin Castle. The Chief Inspector of Explosives reports that the bomb which was exploded in Dublin Castle is identical with those made by the Fenians of the dynamite school in New York. The Government has decided to institute a sworn private inquiry into the outrage before the Dublin Magistrates, as there is now no doubt that the explosion was the outcome of a devilish plot.

Caprivi created a Count.—The Emperor of Germany has created General Caprivi a Count of the German Empire as a reward for the successful negotiations which have resulted in the completion of the commercial treaties between Italy, Germany and Austria. The Emperor, in bestowing the honor on General Caprivi, said that he considered the treaties of vital importance, and that he believed millions of people would bless the conclusion of a customs League between the countries which had agreed to the treaties.

The *Times*, in an article on Count Caprivi's work, declares that the faith of the Emperor in Bismarck's successor has been amply justified. Scidom, it adds, has a more remarkable achievement been witnessed than Caprivi has accomplished. The writer concludes by saying that Germany is stronger than ever it was.

Turkey and the Berlin Treaty.—France has complained to the Sublime Porte that the recent concessions made on the part of Turkey to Bulgarian demands are violations of the terms of the Berlin treaty. *Independent*

China. The Rev. M. Louvet, a French missionary, says the reason why China rejects Christianity is because behind the apostles of Christ it sees Europe coming, its ideas and its civilization, which it does not want at any price.

The Situation in China.—The Chinese Embassy in London has received despatches confirming the news of the complete defeat of the rebels in Manchuria. Happily also the loss of life among the Catholic missionaries and their flocks prove to be less than was at first reported, though it is still serious, a considerable number, including both young

and old, having been mercilessly butchered. By the way, last week Reuters' agent telegraphed that the American missionaries near the Great Wall had retreated on the capital on the news of the outbreak in Manchuria. This week the same agency reports that the Catholic missionaries in the disturbed districts refused to leave their flocks. The contrast is striking. Of course no one blames married men for conveying their families to a place of safety, but at the same time one cannot help being struck with this new evidence of the weak points in the married missionary system.

Dom Pedro.—The deceased Emperor, Dom Pedro, like the Empress Eugenie, felt in its full severity the force of the Shakespearean adage that when sorrows come, they come not single file, but in battalions. His sudden deposition from a throne in which he felt the most complete security was followed within six weeks by the death of his wife, a woman of great personal charm, and since then he has lived as an exile without earthly hope. Yet, buoyed up by sound Catholic principles, he has set the world an example of how adversity may be met with dignity. Most dethroned monarchs never tire of whining and ambitious intrigue; Dom Pedro neither indulged in vain repining nor plotted to regain his power. In exile as in the full tide of imperial authority, his only thought was the welfare of his people. To them he proved himself a humane, enlightened, broad-minded sovereign, liberating the slave from bondage and promoting every species of social reform. The people of Brazil must be callous and reckless if they now feel not a pang of sorrow for the unmerited ill-treatment he received and regret not that they exchanged his benign rule for the sway of political mountebanks and adventurers. *C. Times*

Freemasonry. The wisdom of the Church in reprobating secret societies in every shape and form is daily becoming more and more apparent. Whatever disturbances occur in the different States in Europe can be traced directly and immediately to the machinations of that "elder" daughter of Satan—Freemasonry, or to those of some equally dangerous organization.

This is the case in Russia, as also in Italy and in France. Nor are we in the least surprised at the informations that the recent revolts in China which, after the most heartrending tortures, sent several hundred holy priests, nuns, and native Christians to eternal glory graced with the crown of martyrdom, were due to the action of the Chinese secret societies.

It is admitted on all sides that the brigands of the province of Pechili were urged into revolt by the members of those societies. Associations of this kind are not alone inimical to the Church, but equally so to the State itself. If the Chinese Emperor loses his throne or his head he will have to thank the secret societies for his misfortunes. *The Universe*

Preparation for war. The *Standard*, correspondent at Sebastopol telegraphs that an order has just been issued by the Minister of War to the Commander-in-Chief of the troops in South Russia that the officers of the different regiments under his command are to send in their sword blades to be sharpened and tested. In military circles it is expected that a mobilisation is intended early next year, as all preparations are being made by the Government for such a purpose.

AROUND THE WORLD

The Scholastics of the Oblates of Mary Immaculate. The Scholastics of the Roman house of studies of the Oblates of Mary Immaculate took very good places on November 26th, when the degrees were conferred and the prizes distributed in the Gregorian University of Rome. According to the "Palmarès," or official list, one of them received the degree of Doctor of Divinity, four that of Licentiate, and six that of Bachelor. Of the theological distinctions they took two second prizes and a "proxime accessit" for Holy Scripture; the second prize and a "proxime accessit" and two most honourable mention (audati verbis amplissime), and one honourable mention for Dogma (morning class); the first and the second prizes, the two "proxime accessits", two most honourable mentions, and six honourable mentions for Dogma (afternoon class); two of the three prizes given for Hebrew; the first prize, six "proxime accessits" two most honourable mentions and one honourable mention for Moral Theology; the prize ("ex aequo") and two "proxime accessits" for Church History; and the prize ("ex aequo") and two "proxime accessits" for Christian Archaeology. In canon law one of the scholastics shared the first prize of his class with a Belgian student and received the Bachelor's degree. In Philosophy the list of "Doctors" created is headed by three young Oblates five more were made Licentiates, and five others Bachelors. In the same faculty of Philosophy, Oblate Scholastics received the first prize, three "proxime accessits" and one most honourable mention for Metaphysics (of the third year) two "proxime accessits" for Astronomy; the first prize, four "proxime accessits", and one

honorable mentions for Ethics and natural Law; the first prize, two most honourable mentions and two honourable mentions for Metaphysics (second year) the first prize ("ex aequo"), and two most honourable mentions for Higher Mathematics; the first prize the second prize, and one most honourable mention for Physics; the first prize; the second prize one "proxime accessit" and one most honourable mention for Chemistry; the first prize, the second prize, and three "proxime accessits", for Logic and General Metaphysics; and, lastly, the only prize given for Greek—"Tablet".

OBITUARY.

We deeply regret to announce the sad and unexpected news of the demise of H. R. H. Duke of Clarence and Avondale, who succumbed to a severe attack of Influenza and pneumonia. The following telegram sent by the Hon. the Colonial Secretary to the Government Agent was communicated to His Lordship Dr. MELIZAN:

15th. January 1892.—In consequence of the death of H. R. H. Duke of Clarence and Avondale the Governor orders all public offices to be closed to-day and flags on public buildings and vessels halfnasted.

Obituary.—It is with much regret that we learn from a telegram dated Paris 22nd Dec.ember, appear in the *Egyptian Gazette*, that Monsignor Frappel, Bishop of Angers, was a member of the Chamber of Deputies, is dead.

Leo XIII. and the Maronite Catholics.—His Holiness Leo XIII., at the request of the Patriarch, Bishops and notables of the Maronites, has issued an Apostolic Letter, re-establishing the Maronite College in the Lateral City. This college was founded at Rome in 1584, by Gregory XIII., and it continued to flourish there for two centuries. The Pontifical document announces that funds for the re-establishment of the college have been collected by the Maronite Bishops and his Holiness sanctions the project, whilst reserving for a subsequent period the designation of the locality in which the college will be reconstituted. The institution will be under the direct patronage of the Cardinal Prefect of Propaganda, and he will appoint the rector and professors, as well as a Maronite ecclesiastic whose duty it will be to teach the students the liturgy suitable to their rite.

Workingmen Without Bread.—The number who are thus suffering in Rome is set down at fifteen thousand, although as many as twenty thousand have gone or been sent back to their native districts within the past two years. Work on the new buildings of the city is still suspended, and is not likely to be resumed by the society of foreign capitalists, of which there has been some talk since the Government refused to give this society any guarantee whatever. The fact is, that the condition of the destitute is becoming more and more hopeless and the consumption of the necessities of life is diminishing owing to the dearth of money. The golden fruit which was promised as the result of the conquest of Rome has already turned into ashes.

Protestant Testimony as to Protestant Missions.—The Protestant editor of a Jamaica paper, *Trinidad Weekly News Letter*, in reviewing the career of the late Father Hathaway, S. J., took occasion to draw a remarkable parallel between the lives of Catholic and Protestant missionaries. The Catholic priests in Jamaica are, he declares, zealous in the interests of religion, devoted in the services of the poor, and unambitious of worldly wealth. Their ministrations are given as eagerly to the humble and poverty-stricken as to the moneyed classes, and they are very ready to face any personal sacrifices for the welfare of their flocks. Exactly the reverse of this is the character of the average Protestant missionary. He is grasping and avaricious, unwilling to endure personal discomforts, and a panderer to the rich whilst he absolutely neglects the poor. The primary aim of his labours is not the evangelization of the people but the accumulation of property. With heartfelt shame the editor avows that whilst Catholicism in Jamaica is instinct with vigour and full of the Apostolic spirit, the Protestant missions are lifeless and decaying. Failure is writ large over them all. We have no doubt that despite all this those good Protestant ladies in Great Britain who contribute towards the Jamaica missions are annually regaled with glowing accounts of the church work done in the island by their heroic and longsuffering ministers. —*Cath. Times*

Printed and published for the Proprietor by C. Andrew at St. Joseph's Catholic Press Catholic Mission Premises, Jaffna.